

Posudek vedoucí diplomové práce

Autor: Gabriela Benetková

Název diplomové práce: Srovnání nelikvidačních způsobů řešení úpadku u nepodnikatelů v právním řádu ČR a SRN

Vedoucí diplomové práce: JUDr. Anna Outláš

Diplomová práce byla v souladu s pokynem děkana FPR ZČU v Plzni č. 23 D/2011 ze dne 2.8.2011, kterým se stanoví postup při ověřování originality vysokoškolské kvalifikační práce prověřena antiplagiátorským programem THESES, který vykázal shodu diplomové práce s jinými díly v rozsahu 8 %. Vyšší procento shody lze patrně přičíst na vrub doslovných řádně označených citací včetně zákonných ustanovení.

Diplomantka se při výběru zaměření vysokoškolské kvalifikační práce vydala cestou individuálního tématu, přičemž její volba byla z velké části ovlivněna studijním pobytem v zahraničí a možností zabývat se v jeho rámci insolvenčním právem v SRN. V této souvislosti je dlužno podotknout, že autorsky původní je rovněž zadání diplomové práce.

Autorka si v úvodu své práce vytkla dva cíle. Za primární označila pokus o rozbor právní úpravy řešení úpadku nepodnikatelů v právních řádech České republiky a Spolkové republiky Německo a porovnání těchto úprav, za sekundární úvahy v rovině de lege ferenda vedené ve směru hledání odpovědi na problematiku otázek tuzemské právní úpravy způsobu řešení úpadku nepodnikatelů. Explicitně nevyjádřenou pracovní hypotézou úzce navázanou na stanovené cíle je názor, že německá právní úprava je v oblasti řešení úpadku nepodnikatelů kvalitnější a lépe korespondující s evropskými trendy v insolvenčním právu, než je tomu u právní úpravy české. Oba stanovené cíle diplomantka v zásadě splnila. Samotná komparace mohla sice být vzhledem k autorčině jazykové vybavenosti, erudici a dobré orientaci v dané problematice zpracována v širším záběru, nicméně stále se jedná o velmi zdařilou část diplomové práce, zejména s přihlédnutím k tomu, že autorka pracovala s literárními zdroji v originále. Pokud jde o vytýčenou pracovní hypotézu, dospěla pisatelka během zpracování své diplomové práce správně k jejímu potvrzení. Ze srovnání obou právních právních systémů jednoznačně vyplynulo, že německý insolvenční zákon představuje kvalitnější a s unijním právem kompatibilnější právní předpis, jehož některá ustanovení by mohla být pro českého zákonodárce vhodnou inspirací.

Koncepce díla založená na porovnání dvou legislativních úprav řešení úpadku nepodnikatelů se promítla do zvolené struktury diplomové práce. Po stručném úvodu se autorka věnuje historickému kontextu současné právní úpravy, jak se stalo v poslední době u kvalifikačních prací oblíbenou, poté se v další kapitole zdánlivě

odklání k fenoménu zadlužení a jeho příčinám, aby se v následující partii opět vrátila k tématu, a to k průběhu insolvenčního řízení. Ve čtvrté kapitole trochu doplatila na svou touhu po vyčerpávajícím kontextu a poněkud nesystematicky sem přiřadila i pasáž o konkursu jako likvidačním způsobu řešení úpadku nepodnikatelů. Naopak následující kapitoly jsou autorčinou jistou odbornou rehabilitací a mají příznivý dopad na celkovou kvalitu diplomové práce. Samozřejmostí je vyhodnocující závěr a resumé v německém jazyce.

Vědecké metody, které autorka použila při zpracování tématu, korespondují se zvolenou koncepcí a jsou odpovídající. V úvodních kapitolách použila diplomantka metodu historickou a pak převážně deskriptivní, kterou mohla vhodně doplnit metodami dedukce, příp. indukce, leč neučinila tak. Při srovnávání a hodnocení české a německé právní úpravy byly logicky zvoleny metody komparativní, analytická a evaluační, všechny ku prospěchu zmíněných pasáží.

Po formální stránce splňuje diplomová práce v zásadě stanovené požadavky. Z tohoto pohledu jí ubírají na kvalitě četné překlepy (byť patrně mnohdy, jako v případě záměny slova insolvenční za insolventní, způsobené technikou) a gramatická a interpunkční pochybení. Pečlivější konečná korektura by v tomto případě byla na místě. Předložený text má požadovaný rozsah i grafickou úpravu, je přehledně členěn, nechybí seznam inspiračních zdrojů, použitých zkratk a mimořádně rozsáhlý poznámkový aparát.

Z obsahového hlediska lze diplomovou práci hodnotit jako uspokojivou. Zřetelně kvalitnější je v závěrečných kapitolách, jak již bylo uvedeno shora. Za určitou závadu je nutno považovat vzhledem ke zvolenému tématu začlenění partie o konkursu coby likvidačním způsobu řešení úpadku, třebaže v zásadě nevykazuje věcné chyby (i když např. diskutabilní je sice obecně správné, ale v této souvislosti nepřesné, tvrzení o univerzální působnosti konkurzu s návazností na ust. § 244 insolvenčního zákona). Méně příznivý dopad mají občasné drobné excesy (třeba u nepodnikatele nemožnost existence statutárního orgánu). Celkově lze shrnout, že diplomantka osvědčila svou schopnost pracovat s odbornými a zákonnými texty i s judikaturou, čímž zúročila znalosti získané studiem doma i v zahraničí.

Předloženou diplomovou práci doporučuji k obhajobě s předběžnou klasifikací velmi dobře v závislosti na ústní prezentaci.

Při obhajobě by diplomantka mohla porovnat způsoby oddlužení zpeněžením majetkové podstaty a plněním splátkového kalendáře a dále návrh společného oddlužení manželů s německým modelem.

V Plzni dne 2.5.2013

JUDr. Anna Outlášová